

ДЕГТЯРЬОВ С.І., ТЮТЮННИК В.В.

**МАЙНОВІ ДОКУМЕНТИ РОДИНИ РОЗУМОВСЬКИХ
(за матеріалами Державного архіву Сумської області)**

Аналізуються майнові документи родини Розумовських за 1800-1801 рр., що зберігаються у Державному архіві Сумської області. Вони пов'язані з розподілом володінь останнього українського гетьмана К.Г.Розумовського між його найближчими родичами і у своїй більшості публікуються вперше.

Про останнього українського гетьмана та членів його родини (батьків, брата, дітей, племінників) вже існує багата література. Їх життя та діяльність стали об'єктом досліджень вже з другої половини ХІХ ст. Найбільш ґрунтовним з них була чотири томна праця О.Васильчикова [1].

Родина Розумовських відіграла значну роль не лише в українській та російській історії, але, певною мірою, і в європейській. Серед її представників були останній український гетьман, дипломати, міністри, сенатори, військові діячі тощо. Найбільш відомим членом цього роду був, звичайно, Кирило Григорович Розумовський (1728-1803). Він народився 18 березня 1728 р. у незаможній козацькій родині с.Лемеші Козелецького повіту (нині - Чернігівська обл.). Після того, як його брат Олексій став фаворитом імператриці Єлизавети І, а згодом і її чоловіком, почався зліт і самого Кирила Розумовського. Вже у 1740 р. він отримав титул графа. Його було відправлено навчатися за кордон, де у 1743-1745 рр. він здобував освіту в університетах Кенігсберга, Берліна, Геттінгена, Страсбурга. Після повернення К.Г.Розумовського було призначено президентом Петербурзької Академії Наук. Цю посаду він обіймав з 1745 до 1764 р.

На початку 1751 р. К.Г.Розумовський офіційно став гетьманом України, отримавши 3 березня булаву та інші клейноди з рук імператриці. Гетьманською столицею став Глухів, а пізніше резиденція гетьмана була перенесена до Батурина.

К.Г.Розумовський перебував у родинних зв'язках з царською родиною. Його дружиною стала троюрідна племінниця Єлизавети І - К.І.Наришкіна. Від цього шлюбу Розумовський мав 11 дітей. Всі вони отримали добру освіту (більшість навчалася за кордоном), а деякі з них стали відомими державними діячами (Андрій, Олексій, Петро). Дехто зробив гарну військову кар'єру. У тексті наведених нижче документів згадуються семеро з них: донька Наталя та сини Андрій, Олексій, Григорій, Петро, Лев та Іван.

Після смерті дружини у 1771 р. К.Г.Розумовський більше часу став проводити у Батурині. Тут з'явилися розкішні будівлі, прекрасні парки, які своєю красою понад сто років привертати увагу людей. Був збудований розкішний палац - т.зв. "Тепловка" - роботи італійського архітектора Гваренгі. Тут був організований театр, де ставилися популярні на той час у Європі п'єси (здебільшого французьких авторів).

К.Г.Розумовський був одним з найбільших землевласників Російської імперії. Він мав великі маєтки з будинками і палацами у Києві, Петербурзі, Москві, Батурині. У 1760 р. отримав у власність м.Батурина разом з Почепом, Шептаківською та Бакланівською волостями; у 1764 р. - м.Гадяч з прилеглими селами і Биківську волость; володів Ропською волостю тощо. Після смерті К.Г.Розумовський залишив своїм дітям окрім величезних земельних володінь, понад 100 тис. кріпосних селян.

Було складено багато документів на майно (рухоме та нерухоме), що належало родині Розумовських. До нашого часу збереглися не всі з них. Основна маса таких матеріалів відклалася у центральних архівах, але деякі майнові документи зустрічаються і в місцевих архівних установах. Нами була виявлена і досліджена низка таких документів у Державному архіві Сумської області (далі - ДАСО).

В цілому документи ДАСО, що стосуються родини Розумовських можна поділити на декілька видів:

- документи, що склалися у присутності членів родини Розумовських безпосередньо і завірялися їхніми підписами (саме тут містяться автографи Розумовських, що робить їх більш унікальними порівняно з іншими) або копії з них;

- матеріали, що стосуються майна Розумовських, але які склалися і підписувалися лише довіреними особами від цієї родини без участі самих Розумовських та копії з них;

- документи державних установ чи організацій першої половини ХХ ст. (в основному музейних установ), що містять інформацію про місця поховання членів цієї родини, історичні пам'ятки, пов'язані з ними тощо [2].

Всі три види названих документів є цінним джерелом до вивчення історії родини Розумовських і дають змогу дослідити майнові можливості козацько-старшинських родин кінця XVIII - початку XIX ст. на її прикладі.

У даній публікації ми наводимо майнові матеріали Розумовських з ДАСО, датовані 1800-1801 рр. У пропонуваніх нижче документах містяться декілька автографів Розумовських. Це лише підписи під текстами майнових документів. Один з них - Андрія Кириловича Розумовського - одного з синів гетьмана і чотири - самого Кирила Григоровича. Один з автографів К.Г.Розумовського (Документ 1) вже відомий за кількома публікаціями [3]. Він стосується передачі будинку гетьмана у м.Київ у власність його племінниці [4]. Але в усіх випадках було опубліковано лише дуже зменшену фотокопію даного документу з підписами "*Автограф графа Кирила Розумовського (1801 р.)*" або "*Прохання К.Розумовського про засвідчення дарчої*". Ніяких пояснень по тексту щодо документу не подавалося, посилань також не наведено (фонд, опис, справа). Таким чином, документ №1 використовувався виключно як ілюстрація у путівникових виданнях (при цьому сама ілюстрація була надто малою за форматом і, як наслідок, практично нечитабельною).

Інші три автографи К.Г.Розумовського та автограф А.К.Розумовського публікуються вперше.

Деяка інша ситуація склалася з самими текстами документів. Їхній зміст вже був частково оприлюднений відомим українським істориком О.М.Лазаревським. У роботі, опублікованій у журналі "*Киевская старина*" у 1891 р., він подав декілька документів про розподіл майна колишнього гетьмана К.Г.Розумовського між його синами [5]. Ця ж робота (навіть без зміни назви) була опублікована дослідником і в окремому збірнику його праць у 1892 р. [6]. Називає вчений і місце, де були знайдені ці історичні папери - "*книги земського поетового конотопського суда*". Документи, пропонувані у нашій публікації також були знайдені у фонді Конотопського повітового земського суду ДАСО (ф.586).

Але відомий історик у зазначеній публікації навів тексти лише двох майнових актів. У першому визначалася окрема частка володіння, що відводилася Андрію Розумовському, а другим актом володіння, що залишилися, розподілялися між усіма шістьма синами (Андрій мав 1/6 частку і з цих земель).

У сучасному фонді Конотопського повітового земського суду наведені О.М.Лазаревським документи, на жаль, не збереглися. Але вціліла копія першого з них, складена 13 квітня 1800 р. (оригінал, яким користувався Лазаревський, датувався 1 квітня 1800 р.), яку ми наводимо у пропонованій публікації як “Документ 3”. Копія відрізняється від оригіналу меншою інформативністю. В оригіналі містилися відомості про осіб, які засвідчували своїми підписами цей т.зв. уступний запис, чого немає у копії.

Усі інші документи раніше не публікувалися.

Подані нами матеріали були складені в останні роки життя К.Г.Розумовського, коли він тяжко хворів, про що збереглися свідчення різних осіб, вміщені у вищезгадуваній книзі Васильчикова “Семейство Разумовских”. Так, менше, ніж за два місяці до складання уступних записів, 16 лютого 1800 р., дійсний статський радник Ніколев у звіті генерал-прокурору П.Х.Обольянінову зазначав: “В местечке Батурино... нашел я графа Кирилла Григорьевича без ного [малося на увазі, що він не міг ходити - С.Д.] и ходитъ он не может, а возят его в колясочке. Также на левой руке у кисти, на суставе, большая шишка, отчего худо и рукою владеет” [7]. У цей час при гетьмані знаходилися лікар-англієць Гунт, який перебував у будинку Розумовського з 1796 р.; лікар-німець, надвірний радник Дуссик, який служив за контрактом вже 15 років (інколи Васильчиков говорить, що він був чехом); “лекаръ” Дуссик - син лікаря-німця [8].

З автографів К.Г.Розумовського також можна зробити висновок про те, що підписи належать хворій літній людині (див. фотокопії автографів). Навіть сам гетьман, листуючись із сином Андрієм, коли той знаходився у Петербурзі, виконуючи обов’язки сенатора, 20 січня 1801 р. писав: “Из подписи моей вы увидите, как мне трудно подписывать дрожащею моею рукою...” [9].

Пропонований уривок подаємо, максимально зберігаючи пунктуацію та орфографію оригіналу. Не використовуємо літеру “еры”, а літеру “ять” замінено на сучасну “е”. Курсивом виділяємо ті ділянки тексту, що є оригінальними автографами осіб, які брали участь у складанні зазначених документів чи завіряли їх своїми підписами. У квадратних дужках вказуємо, кому саме належить автограф. Документи подані у тій послідовності, в якій вони вміщені до архівної справи.

1. Васильчиков А.А. Семейство Разумовских. В 4 т. / А.А.Васильчиков. - СПб.: Типография М.М.Стасюлевича, 1880-1887.

2. ДАСО, ф.Р-4653, оп.3, спр.31.

3. Державний архів Сумської області. 75 років / Упоряд. Л.А.Покидченко. - Суми, 2000. - С.5; Архіви України: Пугівник / За заг. ред. Ірини Матяш. - К.: Горобець, 2007. - С.116.

4. ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.3.

5. А.Л. Распределительная запись имений графа Кирилла Григорьевича Разумовского между его сыновьями / А.Лазаревский // Киевская старина. - 1891. - Т.34. - №8. - С.317-325

6. Лазаревский А. Распределительная запись имений графа Кирилла Григорьевича Разумовского между его сыновьями / А.Лазаревский // Очерки, заметки и документы по истории Малороссии. - Т.І. - К.: Типография Г.Т.Корчак-Новицкого, 1892. - С.77-85

7. Васильчиков А.А. Семейство Разумовских. В 4 т. / А.А.Васильчиков. - Т.1. - СПб.: Типография М.М.Стасюлевича, 1880. - 486+СШ+XX с. - С.471.

8. Там само. - С.472.

9. Там само. - С.476-477.

Документ 1

Открытый верючий лист

Поверенному моему Губернскому Секретарю Моисею Маркову сыну Ахматову
Сего Генваря в 14-й день подписанный мною запис на отданный мною
племяннице моей Графине Софии Осиповне Апраксиной по смерть Ея во владение
киевской мой дом со всем имеющимся в нем каменным и деревянным строением,
вверяю вам, во место меня представить ко вписанию в вечистыя Повета конотопского
Земския книги, и испросив с них в сторону оной племянницы моей Графини
Апраксиной обыкновенную выпись, вручить оную Ей вместе с подленным от меня
Ей данным записом. во сем том я верю навзиск и утрату, и что учините впредь
спорить и прекословить не буду. Генваря 15 дня 1801-го года. *граф разумовский*
[автограф К.Г.Разумовського - С.Д.]

*Придаче сего верющего [...] листа были и во свидетельство по прошению Его
сиятельства Господина Генерала Фельдмаршала и кавалера графа Кирилы
Григорьевича Разумовского припечатка подпи[...] Генерала Майора и кавалера
Михаила Гудовича [автограф М.Гудовича - С.Д.]*

бригадир Петр Гудович [автограф П.Гудовича - С.Д.]

ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.3.

Документ 2

Открытый верючий лист (копия).

поверенному моему провинциальному секретарю Моисею Маркову сыну
Ахматову

На малороссийские мои недвижимые имения сочиненного и подписанного
мною сего апреля 3-го дня записа с распределением того имения начасты детям
моим синовьям к вечно потомственному их по смерти моей владению частью мною
каждому определенной немогши я за болезнью сознать лично пред земским повета
конотопского судом вверяю вам вместо меня представить оной ко вписанию в
вечистые того суда книги и испросив с оных в сторону мою обыкновенную выпись
доставить ко мне вместе с подлинным оным записом: во всем том я верю навзиск и
утрату, и что учините спорить и прекословить не буду апреля 5-го дня 1800-го года
на подленном тако
Граф К: разумовский
место печати

1800 года апреля 13 Его Сиятельство господин генерал фельдмаршал и разных
орденов кавалер граф кирилы григорьевич разумовский представляя сей открытый
верючий лист малороссийской губернии в нижнем земском конотопском суде при
исправлении Его должности в повете Ему подведомом в местечке Батурине объявил
самолично что оной точно дан от него провинциальному секретарю моисею маркову

сыну ахматову и в окончании Его подлено подписан рукою Его Сиятельства в том нижний конотопский суд с приложением казенной печати свидетельствует

место печати

оную помету подписали
земский комиссар данило Смеловский
в должности секретаря Федор Тарасов
регистратор Лука Швачкин

“таков подлинный верящий открытый лист принял провинциальный секретарь Моисей Ахматов” [автограф М.М.Ахматова - С.Д.]

1800 года апреля 18-го по указу Его императорского величества Земский поветовый конотопский суд по слушании вышенаписанного прошения приказали представлении при оном прошении просителем ахматовым распределительный запись сочинитель коего Его сиятельство господин генерал фельдмаршал сенатор и разных орденов кавалер граф Кирил Григорьевич разумовский пред нижним земским конотопским судом о добровольном Его соизволении нараспределение сыновьям Его Сиятельства графам алексею, петру, андрею, льву, григорию и ивану кириловичам разумовским всходство изъясненных в том записе малороссийских прав своего имени сознал /: как о том с наложенной на том записе оным судом помети значит :/ для того по оному прошению вписать тот запись в крепостную в сем суде на настоящий год имеющуюся книгу, и учиня нанем о представлении Его в сей суд и о записке в ту книгу судовую помету, с подписом оной урядников Земских и с приложением Судьиной и подсудковых печатей просителю ахматову для доставления верителю Его сиятельству господину генерал фельдмаршалу и разных орденов кавалеру графу кирилу григорьевичу разумовскому при следуемом по праву книги статьи раздела. 4. артикула 13-го выписи с настоящего прошения и оного записа выдать возвратив Ему ахматову и представленный им при прошении верующий лист за оставлением с онаго при том прошении копии за роспискою Его, -

Судья Никифор Федорович
Подсудок Семен Скаловский
Подсудок Степан Семенов

ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.4-5.

Документ 3

копия

1800 года апреля 13

всепресветлейший державнейший великий Государь император Павел Петрович Самодержец всероссийский Государь всемилостивейший

Просит генерал фельдмаршал и кавалер Граф Кирилла Григорьев Сын Разумовский, а о чем тому следует пункт

1

Уступил я добровольно сыну моему действительному Тайному Советнику и кавалеру графу андрею во вечное и потомственное Его владение из малороссийских моих недвижимых имений ропскую волость в поветах Стародубовском и новгородско северском состоящую в пяти тысячах девяти стах тринадцати душах крестьян мужеска пола по последней ревизии за мною показанных с их семействами и со всем и всяким имуществом. как то местечко ропис. села хоромное, хотеевку, карповичи, тимоновичи, бровничи, соловьевку, кропивное, Старой Ропск, Сачковичи, Могилевцы, Лобановку, буду, и деревни барановку онаж и завод могилицкий, орликовку, слободу блешню, да хутора куриловский и хандобовский он же и завод приборской. Со всеми землями, лесами, угодьями, к тем местечку, селам, деревням, хуторам и заводам принадлежащими, водяные мельницы, винокуренные и всякого другого рода заводы, и хуторные все строения. Со всего с всякого движимого наличностью там имеющеся, не исключая из того и малейше чего либо что к той ропской волости принадлежало принадлежит и чем я владел и владею. Но все без изъятия кроме одного токмо села рикова, которое по отделении давно уже состоит под распоряжением Шепталовской моей волости :/ С тем однакож чтоб доходы с той ропской волости собираемые получать мне по смерти мою, по смерти моей оной сын мой граф андрей иметь будет право по сему моему уступному запису, собирая те доходы употреблять на себя, по воле и умысле своей, как его собственную вечно и потомственно Ему принадлежащее, и нато написав от себя вечистый уступный запис немогши онаго сам заболезнию моею сознать лично пред Земским Повета Конотопского судом Уполномочил провинциального секретаря моисея маркова сына ахматова, дабы он воместо меня представя той запись ко вписанию в вечистые поветовые книги испросил с оных для означеного сына моего графа андрея выпись обыкновенную, и оную выпись равно как и подленный мною подписанный уступный запис вручил бы ему сыну моему. таково верующее и при оном вышеписанный подленный вечистый уступный запис представляя при сем лично на уряд вашего императорского величества в нижний земский конотопский суд прошу

дабы высочайшим вашего императорского величества указом повелено было сие мое прошение приняв записать а с означенною данною от меня провинциальному секретарю ахматову и с поверения и при оной представленной запись засвидетельствовать сим урядом о личном того Предсудом сознать и, по немогуществе моем за болезнию представить онаго лично в земский Повета Конотопский суд. С таким засвидетельствованием выдать Ему ахматову както и с поверения так и оной запись для представления в земский поветовый суд ко вписанию в земские вечистые книги приложя к тому из сего моего прошения справочную засвидетельствованную сим судом копию.

всемиловивейший Государь прошу вашего императорского величества о сем моем прошении решение учинить 1800 года апреля. к подаче надлежит повета конотопского в нижний земский суд прошение писал вышепомянутого Господина Генерал фельдмаршала и кавалера служитель алексей богданов

на подлинном тако

к сему Прошению руку приложил генерал фельдмаршал граф кирила разумовский

Прошу Генералъ Фельдмаршалу графу Карлу
 Фридриху Силъ разумовскіи, А отъишъ тому
 Слѣдуетъ пунктъ.

1.
 Каковы записки на рокошу во-мостъ мою записъ,
 съ утверждѣніемъ ономъ, во вѣчное Исполнительное
 Владѣніе, Силу моему действительному тайному
 Советнику и Капелану Графу Андрею разумовскому,
 въ число друзей Шильки, На гасствъ ево Казнахъ
 нѣхъ, По моему на волю Наслѣдниковъ, Слѣдствъ
 моихъ, Съхъ Малороссійскихъ моихъ ильскихъ
 распределенію; Оныи записки предъявляя
 приславъ Силою въ Слѣдствъ Земскій повета Кон-
 топскаго, Сознаю до Книевъ Слѣдствъ Подготовитъ.
 1782 года
 И дабы Слѣдствъишииъ Вашего Императорскаго
 Величества указомъ Подлинно было съ прошеніемъ
 и предъявляишииъ Приславъ Записки принявъ, Списавъ
 въ вѣдствѣ оного суда Книевъ, А съ оныхъ Слѣдствъ
 Силу моего Графа Андрея разумовскаго, Слѣдствъ прав-
 дную Слѣдствъ; Подлинныиъ же записки водпратьиъ мнѣ,
 для вѣдствъи отъ Мена Елиу Силу моему.

Все милостивѣишииъ Государя, прошу Вашего
 Императорскаго Величества, осыиъ прошеніиъ моеиъ,
 рѣшеніемъ указомъ; Къ подлинно Надлѣжитъ Слѣдствъи
 Земскій канотопскій Судъ 1800. года Мая. дня.
 Писавъ съ Приславъ Капитанъ Карлъ Буржа.
 Прошу Елиу Слѣдствъишииъ
 Слѣдствъишииъ
 Слѣдствъишииъ

Прошу Елиу Слѣдствъишииъ
 Слѣдствъишииъ
 Слѣдствъишииъ

Документ з автографом К.Г.Розумовського. Травень 1800 р. Фотокопія.
 (ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.14). Нижче - збільшений варіант автографа. Друкується вперше

Документ 4

Всепресветлейший державнейший великий Государь император Павел Петрович, Самодержец всероссийский Государь всемилостивейший

Просит Генерал Фельдмаршал Граф Кирила Григорьев сын разумовский, А о чем тому следует пункт.

1

Каков учинил я на ропскую волость мою запись, с утверждением оной, во вечное и потомственное владение, Сыну моему действительному тайному Советнику и Кавалеру Графу Андрею разумовскому, в число других имений, на часть его назначенных, по моему на всех наследников Сыновей моих, всех Малороссийских моих имений распределению; Оный запись предъявляя при сем Самолично в Суд Земский повета Конотопского Сознаю до книг вечистых поветовых.

“къ сему” [автограф К.Г.Разумовського - С.Д.]

И дабы высочайшим вашего величества указом повелено было Сие прошение и предъявляемый при сем запись приняв, вписать вечистые оною суда книги; А с оных в сторону сына моего Графа Андрея разумовского, выдать правную выпись; Подлинный сей запись возвратить мне, для вручения от меня Ему Сыну Моему.

Всемилоостивейший Государь, прошу вашего императорского величества, о сем прошении моем решение учинить; к поданию надлежит в поветовый земский конотопский суд. 1800 года Мая _____ дня. Писал Сие Прошение Капитан Карп Сорока.

“прошению генерал фельдмаршал граф Кирила Разумовский руку приложил” [друга частина автографу К.Г.Разумовського - С.Д.]

ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.14.

Документ 5

Всепресветлейший, Державнейший великий Государь, император Павел Петрович, самодержец всероссийский, Государь всемилостивейший.

Просит Генерал-фельдмаршал Граф Кирилл Григорьев сын разумовский; а о чем, тому следует пункт:

1-й

в 1796 году, отдал я родной дочери моей штатс даме Графини Наталии, жене действительного тайного советника обер-шенка, и кавалера Николая Александровича Загряжского, во вечное и потомственное Ее владение, крестьян моих, в запись сего июня седмого числа, мною при свидетелях подписанной поименованных; которые крестьяне оной дочерью моею того ж 1796 году и переведены, с владения моих селений, в Новороссийскую губернию, для поселения их тамо на землях, Ей дочери моей с мужем Ея принадлежащих; а ныне сию запись представляя, лично пред судом сознаю и утверждаю, во всем том, как в оной записе написано: *“к сему прошению”* [автограф К.Г.Разумовського - С.Д.]

И дабы высочайшим вашего императорского величества указом повелено было, сие мое прошение с представляемою записью, в конотопском Поветовом Земском Суде приняв записать в книгу крепостей; и за роспискою моею в той книге, отдать оную запись дочери моей Графини Наталии Загряжской, с выписью довлеемою По правам Малороссийским.

всемиловивейший Государь, Прошу вашего императорского величества о сем моем прошении решение учинить; к подаче надлежит в Конотопский Поветовый Земский Суд июня 8 дня 1800-го года. Прошение писал Економии Его Сиятельства Писарь Ефим Романовский

“генерал фельдмаршал граф Кирила разумовский руку приложил” [друга частина автографу К.Г.Розумовського - С.Д.]

ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.16-16зв.

Документ 6

всепресветлейший, Державнейший, великий Государь, император Павел Петрович, самодержец всероссийский, Государь всемиловивейший.

Просит действительный тайный советник Граф андрей кирилов сын разумовский; А о чем тому следует пункт.

1-й

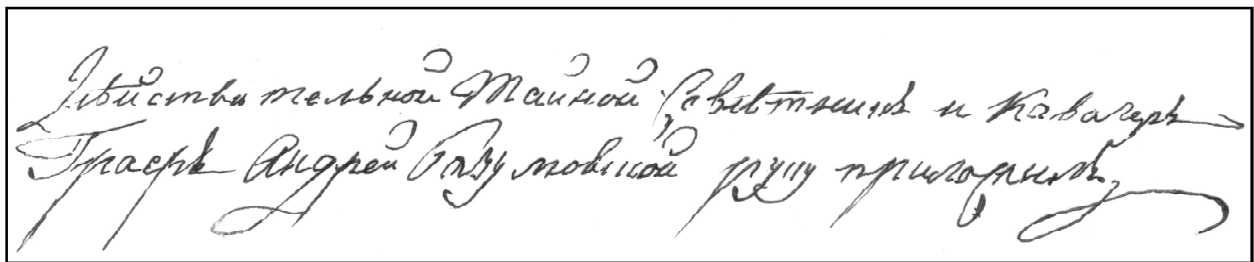
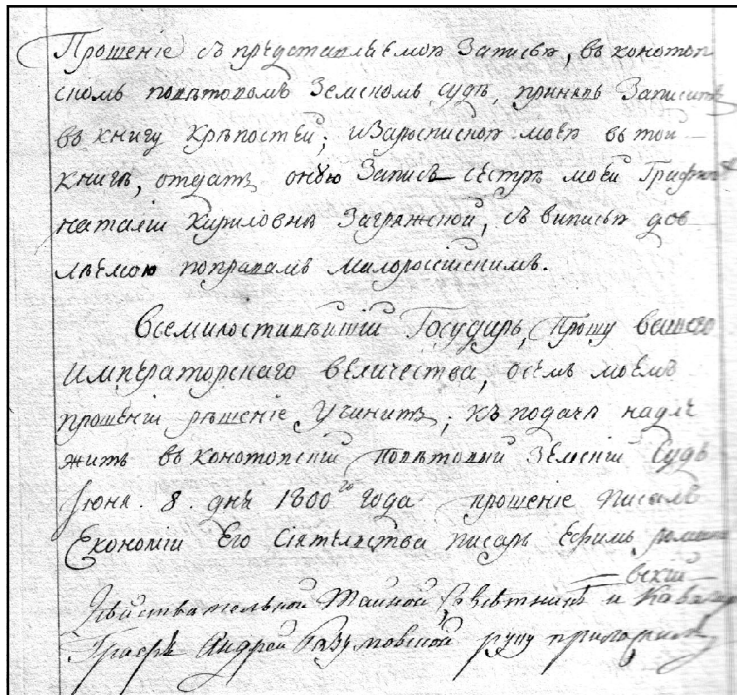
в 1796 году Родитель мой Генерал фельдмаршал и кавалер, Граф Кирилл Григорьевич Разумовский, отдал дочери Его, а моей сестре статс даме Графини Наталии, жене действительного тайного советника обер шенка и кавалера, Николая Александровича Загряжского, во вечное и потомственное Ее владение, крестьян своих в записе сего июня 7-го дня им родителем моим и мною, при свидетелях подписанной поименованных; Которые крестьяне оной сестры моей того ж 1796 года и переведены с владений тех селений, в новороссийскую Губернию, для поселения их тамо на землях Ей сестре моей с мужем Ея принадлежащих; а ныне сию запись представляя, лично пред судом сознаю и утверждаю во всем том, в чем к вечному ненарушению оной записи до меня принадлежит *“к сему прошению”* [автограф А.К.Розумовського - С.Д.]

И дабы высочайшим вашего императорского величества указом, повелено было сие мое Прошение с представляемою записью, в конотопском поветовом земском суде, приняв записи те в книгу крепостей; и за роспискою моею в той книге, отдать оную запись сестре моей Графине Наталии Кириловне Загряжской, с выписью довлеемою по правам Малороссийским

всемиловивейший Государь, Прошу вашего императорского величества, о сем моем прошении решение учинить; к подаче надлежит в конотопский поветовый земский суд июня 8 дня 1800-го года прошение писал Економии Его Сиятельства писарь Ефим Романовский.

“действительный тайный советник и Кавалер Граф андрей разумовский руку приложил” [друга частина автографу А.К.Розумовського - С.Д.]

ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.18-18зв.

Уривок документа з автографом А.К.Розумовського від 8 червня 1800 р. Фотокопія.
(ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.18зв). Нижче - збільшений варіант автографа. Друкується вперше

Документ 7

всепресветлейший державнейший великий Государь император Павел Петрович, самодержець всероссийский, Государь всемилостивейший!

Просит Генерал фельдмаршал и кавалер Граф Кирила Григорьев сын разумовский, а о чем тому следует пункт.

1-й

С ропской волости состоящей в поветах Стародубовском и Новгородско-Северском, записанной от меня во вечно потомственное владение Сыну Моему Действительному Тайному Советнику и Кавалеру Графу Андрею Кирилову сыну разумовскому, на доходы кои оставлены были к собиранію мне по смерть мою; вновь зделанное мною писменною постановление представляющее теми доходами от ныне впредь пользоваться оному же сыну Моему; сим на уряде вашего императорского величества сознавая прошу "к сему прошению" [автограф К.Г.Розумовського - С.Д.]

Дабы высочайшим вашего императорского величества указом повелено было сие мое прошение приняв записать, а представляемое при сем упомянутое мое постановление записав в судовые книги, выдать оному сыну моему с обыкновенным того урядовым засвидетельствованием

всемилоостивейший Государь прошу вашего императорского величества о сем моем прошении решение учинить к подаче надлежит в конотопский поветовый Земский суд 1800-го года ноября _____ дня. Сие прошение писал выше помянутого Господина Генерал фельдмаршала и кавалера, служитель Алексей Богданов.

верю подать оное мне, и за судовым засвидетельствованием представляемого при сем постановления моего, обратно оное за роспискою принять полковому хоружему Юрию Кондратьеву сыну Дубовскому “Генерал фельдмаршал Граф Кирила Разумовский руку приложил” [друга частина автографу К.Г.Разумовського - С.Д.]

ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.20-20зв.

Автограф К.Г.Разумовського. Листопад 1800 р. Фотокопія.
(ДАСО, ф.586, оп.1, спр.80, арк.20зв). Друкується вперше

Дегтярев С.И., Тютюнник В.В. Имущественные документы семьи Разумовских (по материалам Государственного архива Сумской области)

Анализируются имущественные документы семьи Разумовских за 1800-1801 гг., которые хранятся в Государственном архиве Сумской области. Они связаны с разделом владений последнего украинского гетмана К.Г.Разумовского между его ближайшими родственниками и в своем большинстве публикуются впервые.

Dehtyaryov S.I., Tiutiunnik V.V. Property Documents Razumovsky family (according to the State Archives of Sumy region)

Analyzes the documents of the family property Razumovskis for 1800-1801 years, that is stored in the State Archive of Sumy region. They are related to split the last Ukrainian hetman K.G.Razumovsky among his closest relatives. For the most part they are published for the first time.